

Fremsat den 7. oktober 2021 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af dyr

(Bekæmpelse af særlig Salmonella Dublin-smitterisiko og frivillige sundhedsrådgivningsaftaler)

§ 1

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 2. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 a, stk. 4, indsættes som 2. pkt: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå en sundhedsrådgivningsaftale for besætninger med andre dyrearter end dem der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

2. I § 34 d, stk. 1, indsættes efter »der udgør en«: »særlig«.

3. I § 34 d indsættes efter stk. 1 som et nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ejendomme med kvæg der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Bekæmpelse af særlig Salmonella Dublin-smitterisiko på ejendomme med kvæg og fastsættelse af definition heraf
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end svin og kvæg
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 2. marts 2021, indeholder en række regler, der tager sigte på at bekæmpe Salmonella-smitterisiko i dyr.

Lovforslaget vedrører bekæmpelse af smitterisiko for den særlige salmonellavariant, der kaldes Salmonella Dublin. Lovforslaget udmønter et af initiativerne i handlingsplanen for udryddelse af Salmonella Dublin ”Bekæmpelse af Salmonella Dublin hos kvæg 2021 og frem” fra september 2020 (herefter ”handlingsplanen”). Initiativet går ud på at sikre, at flere kvægejendomme kan blive påbudt veterinærfaglig rådgivning, hvorved indsatsen over for udryddelse af Salmonella Dublin i den danske kvægproduktion styrkes. Handlingsplanen supplerer og ligger i forlængelse af en tilsvarende handlingsplan fra 2017, og er en del af Fødevareforlig 4 (2019-2022), som er indgået den 24. oktober 2018 mellem alle Folketingets partier. Lovforslaget udmønter således et initiativ i handlingsplanen.

Salmonella Dublin er en af de farligste salmonella-bakterier, da bakterien i forhold til andre typer af salmonella-bakterier giver mere alvorlig sygdom hos mennesker med øget risiko

for indlæggelse og dødsfald. Som led i udmøntning af Fødevareforlig 3 (2015-2018) blev der derfor i 2018 indsat en ny § 34 d i lov om hold af dyr. Med bestemmelsen blev der skabt hjemmel til at meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko. Det er Fødevarestyrelsens erfaring, at målet om at udrydde Salmonella Dublin vil kræve, at påbudsbestemmelsen i § 34 d skal kunne anvendes på et tidligere tidspunkt og i flere tilfælde end dem, der oprindeligt var forudsat i forbindelse med indførelsen af bestemmelsen. Det bør endvidere i lovtæksten tydeligt fremgå, at påbuddet er møntet på kvægejendomme med en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko og ikke enhver smitterisiko.

På den baggrund foreslås det at ændre påbudsbestemmelsen i § 34 d, således at den fremadrettet indeholder hjemmel til, at det i bekendtgørelsesform vil kunne fastsættes, hvornår ejendomme med kvæg udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko og derved kan udløse et påbud om veterinærfaglig rådgivning.

Herudover foreslås, at det i lovens § 34 a, stk. 4 præciseres, at ministeren kan fastsætte regler om frivillig indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end svin og kvæg.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. januar 2022.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Særlig Salmonella Dublin-smitterisiko på ejendomme med kvæg og fastsættelse af definition herfor

2.1.1. Gældende ret

Lov om hold af dyr indeholder i § 34 d hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning og fastsætte regler om det nærmere indhold af den veterinærfaglige rådgivning, herunder om, hvilke dyrlæger der må foretage den veterinærfaglige rådgivning.

Efter § 34 d, stk. 1, kan ministeren meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 53, som dannede grundlag for indsættelse af § 34 d i loven, at muligheden for påbud om rådgivning er møntet

på besætninger, som har været i Salmonella Dublin-niveau 2 eller 3 i mindst 2 år, og har positive prøver i kalve/dyr i alderen over 3 måneder, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 58 som fremsat, side 9. Det er således disse ejendomme med kvægbesætninger, der efter gældende ret udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko, og muligheden for påbud foreligger alene i forhold til sådanne ejendomme.

Salmonella Dublin-indsatsen er baseret på overvågning af antistoffer mod Salmonella Dublin i kvægbesætninger. På baggrund af niveauet af antistoffer bliver den enkelte ejendom med kvæg tildelt et Salmonella Dublin-niveau. Placering i Salmonella Dublin-niveau 2 og 3 udløser en række forpligtelser og konsekvenser for den besætningsansvarlige. Regler om Salmonella Dublin-niveauerne er fastsat i kvægbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i lov om hold af dyr § 26, § 29, § 30, stk. 1 og 3, § 33, § 34, stk. 1 og § 36.

Fødevarestyrelsen foretager kontrolbesøg på kvægejendomme, som udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko, og kontrollerer ved et opfølgende kontrolbesøg, om den besætningsansvarlige har nået de mål for at fjerne smitterisikoen, som blev sat ved det tidligere kontrolbesøg. Nærmere regler herom følger af bekendtgørelse nr. 1055 af 31. maj 2021 om salmonella hos kvæg m.m. (kvægbekendtgørelsen). Den besætningsansvarlige på en ejendom med kvæg skal efter kvægbekendtgørelsen tilvejebringe en handlingsplan for at bekæmpe Salmonella Dublin, hvis ejendommen udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko. Et mål kan i den forbindelse være, at den besætningsansvarliges handlingsplan for bekæmpelse af Salmonella Dublin skal bringes i orden, hvis planen er mangelfuld, eller hvis den besætningsansvarlige ikke har handlet i overensstemmelse med sin handlingsplan. Hvis den besætningsansvarlige ikke har nået de fastsatte mål for at bringe smitterisikoen ned, har Fødevarestyrelsen mulighed for at pålægge den besætningsansvarlige at modtage veterinærfaglig rådgivning.

Efter § 34 d, stk. 2, i lov om hold af dyr, kan ministeren fastsætte nærmere regler om den veterinærfaglige rådgivning, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer skal godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage den veterinærfaglige rådgivning.

Fødevarestyrelsen godkender de veterinærfaglige rådgivere ud fra en vurdering af dyrlægernes faglige viden og erfaring med bekæmpelse af Salmonella Dublin hos kvæg. Godkendelsen sker i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1688 af 18. december 2018 om godkendelse af dyrlæger til at foretage påbudt veterinærfaglig rådgivning med henblik på bekæmpelse af Salmonella Dublin på kvægejendomme. Det er på nuværende tidspunkt alene praktiserende dyrlæger eller dyrlæger ansat som konsulenter i landbrugsorganisationer, der kan komme i betragtning til at udføre rådgivningen.

En besætningsansvarlig, som bliver omfattet af et påbud om veterinærfaglig rådgivning, kan frit vælge mellem de veterinærfaglige rådgivere, som Fødevarestyrelsen har godkendt til opgaven.

2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Salmonella Dublin er en af de farligste salmonella-bakterier, da bakterien i forhold til andre typer af salmonella-bakterier giver mere alvorlig sygdom hos mennesker med øget risiko for indlæggelse og dødsfald. Salmonella Dublin kan hos dyr udvikle sig til sygdommen salmonellose, hvilket kan give dyrene diarré, lungebetændelse eller føre til aborter. Bakterien kan desuden medføre produktionstab i kvægbesætningerne på ejendommen, fordi dyrene producerer mindre mælk, dødeligheden stiger blandt kalve, og dyrenes velfærd bliver forringet.

Det danske kvægerhverv og de danske myndigheder har siden 2002 gennemført indsatser over for Salmonella Dublin. Indsatsen er løbende tilpasset og er en del af Fødevareforlig 4, som alle Folketingets Partier stod bag. Indsatsen har dog ikke resulteret i, at målet om udryddelse af Salmonella Dublin er nået. Som følge heraf har forligskredsen i januar 2021 godkendt en ny handlingsplan (dateret september 2020) for Salmonella Dublin.

Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi (IFRO) har i 2017 estimeret de samfundsøkonomiske omkostninger som følge af fødevarerbårne sygdomsbyrder, hvori salmonella også indgår. IFRO estimerer, at et registreret tilfælde med salmonella koster samfundet ca. 0,5 mio. kr. IFRO har dog ikke forholdt sig til de specifikke omkostninger forbundet med Salmonella Dublin.

Fødevarestyrelsen har i perioden fra 2015 til 2020 registreret mellem 19 og 31 humane tilfælde smittet med Salmonella Dublin årligt (24 tilfælde i snit pr. år) og estimerer på baggrund af beregningerne fra IFRO, at human sygdom med Salmonella Dublin har medført samfundsøkonomiske omkostninger for en sygdomsbyrde på omkring 12 mio. kr. om året i perioden 2015-2020.

Det er vurderingen fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, at der med de gældende regler ikke til fulde kan træffes de foranstaltninger, der er nødvendige for at udrydde Salmonella Dublin på ejendomme med kvæg. Formålet med lovforslaget er således at realisere et af de initiativer, som fremgår af den nye handlingsplan. Initiativet går ud på at sikre, at flere kvægejendomme kan blive påbudt veterinærfaglig rådgivning, hvorved indsatsen for at udrydde Salmonella Dublin styrkes.

Som anført i afsnit 1 og 2.1.1, fremgår det af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 53 om ændring af lov om hold af dyr, at påbudsbestemmelsen i § 34 d, stk. 1, er møntet på besætninger, som har været i niveau 2 eller 3 i mindst 2 år, og har positive prøver i kalve/dyr i alderen over 3 måneder, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 53 som fremsat, side 9. Bemærkningerne rummer ikke mulighed for at fastsætte andre definitioner af, hvilke kvægejendomme der udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko. For at kunne realisere initiativet i handlingsplanen om, at flere kvægejendomme kan blive meddelt et påbud om veterinærfaglig rådgivning, skal der etableres hjemmel til, at ministeren kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin - også i andre tilfælde end dem, der i lyset af ovennævnte bemærkninger må anses for omfattet af påbudsbestemmelsen i dag. Det bør endvidere i lovtæksten tydeligt fremgå, at påbuddet er møntet på kvægejendomme med en særlig smitterisiko og ikke enhver smitterisiko. Årsagen hertil er, at selvom alle ejendomme i Salmonella Dublin-niveau 2 anses for at udgøre en smitterisiko, er der en forventning om, at ejendommene inden for en bestemt periode vil formå at kunne komme ud af Salmonella-niveau 2. Men ejendomme der har vedvarende udfordringer med at håndtere smitten blandt dyrene på ejendommen, og derfor har længere udsigter til at komme ud af Salmonella Dublin-niveau 2, vil blive anset for at udgøre en særlig smitterisiko.

De almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 53 refererer desuden til Salmonella Dublin-niveau 2 og 3. På tidspunktet for fremsættelse af det pågældende lovforslag var niveau 2 udtryk for, at der på kvægejendommen var tegn på infektion med Salmonella Dublin, mens niveau 3 indebar, at der på kvægejendommen var konstateret smitte med Salmonella Dublin. Det er en del af den nye handlingsplan for udryddelse af Salmonella Dublin, at der fremadrettet kun er to Salmonella Dublin-niveauer for kvægejendomme. Formålet hermed er at forenkle administrationen af reglerne om niveauer i kvægbekendtgørelsen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af overvejelserne i afsnit 2.1.2. foreslås det, at § 34 d, stk. 1, i lov om hold af dyr ændres, så det af ordlyden fremgår, at målgruppen for påbudsbestemmelsen er ejendomme med kvæg, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko.

Med dette forslag til ændring vil det blive tydeliggjort, at påbud om veterinærfaglig rådgivning kun kan gives, når der foreligger en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, og at enhver smitterisiko ikke kan danne grundlag for et påbud.

I tilknytning til spørgsmålet om, hvornår der foreligger en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, foreslås det at tilføje

en bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 34 d som et nyt stk. 2, således at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ejendomme med kvæg der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko. Det gældende stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

Det er i første omgang hensigten, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler om, at der foreligger særlig Salmonella Dublin-risiko, når ejendomme med kvæg har været i Salmonella Dublin-niveau 2 i mindst 1 år og har positive prøver i kalve/dyr i alderen over 3 måneder.

Med bestemmelsen sikres det, at der fremadrettet er mulighed for at tilpasse definitionen af særlig Salmonella Dublin-smitterisiko i takt med, at ny viden om Salmonella Dublin forekommer.

Definitionen af, hvornår kvægejendomme udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, vil være baseret på en faglig vurdering.

Det forventes, at udmøntning af bemyndigelsen vil medføre færre humane sygdomstilfælde og nedsatte produktionsomkostninger. Det vil ydermere kunne betyde eksportmæssige fordele for dansk oksekød, reduktion i antallet af humane sygdomstilfælde, færre udgifter til sundhedsvæsenet og sygedagpenge mv.

2.2. Frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end svin og kvæg

2.2.1. Gældende ret

En sundhedsrådgivningsaftale er en aftale, der indgås mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge. For besætninger med svin og kvæg af en vis størrelse samt minkfarme er det obligatorisk at indgå en sundhedsrådgivningsaftale. For mindre besætninger med svin og kvæg samt besætninger med får, geder og akvakulturdyr er det frivilligt at indgå en sundhedsrådgivningsaftale. Alt afhængig af dyreart er der forskellige typer aftaler, men krav og beføjelser er de samme, hvad enten en aftale er indgået som obligatorisk eller frivillig.

Efter § 34 a, stk. 1, i lov om hold af dyr kan ministeren fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul. Et basismodul giver ikke den besætningsansvarlige øgede beføjelser med hensyn til anvendelse af lægemidler i besætningen i forhold til besætninger uden en sundhedsrådgivningsaftale. Denne type aftale er primært indført for at tilgodese behovet for rådgivning om

dyrevelfærd og smittebeskyttelse. Med samme hjemmel kan ministeren fastsætte regler om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af aftalerne.

Herudover følger det af § 34 a, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå sundhedsrådgivningsaftalens basismodul for svine- og kvægbesætninger, der ikke er omfattet af den obligatoriske ordning, der er reguleret i § 34 a, stk. 1.

Efter § 34 a, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant ud over obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler, jf. § 34 a, stk. 1, på frivilligt grundlag kan indgå skriftlige sundhedsrådgivningsaftalers tilvalgsmodul med en dyrlæge. Ved denne type sundhedsrådgivningsaftale får den besætningsansvarlige øgede beføjelser med hensyn til anvendelse af lægemidler i besætningen, hvis der er stillet en besætningsdiagnose af den praktiserende dyrlæge. Aftaletypen indebærer endvidere, at dyrlægen skal aflægge et større antal rådgivningsbesøg i besætningen end ved et basismodul.

Endelig kan ministeren i henhold til § 34 a, stk. 4, fastsætte regler om, at besætninger med andre dyrearter end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

Bemyndigelsesbestemmelserne i § 34 a, stk. 1-3, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 991 af 25. maj 2021 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger og bekendtgørelse nr. 992 af 25. maj 2021 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 4, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1650 af 18. december 2018 om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme.

Herudover er der med angivelse af § 34 a, stk. 4 som hjemmel udstedt bekendtgørelse nr. 993 af 25. maj 2021 om sundhedsrådgivningsaftaler for fåre- og gedebesætninger og bekendtgørelse nr. 994 af 25. maj 2021 om sundhedsrådgivningsaftaler for akvakulturvirksomheder.

I forbindelse med en revision af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr i 2010 blev hjemlerne til, at ministeren kan fastsætte regler om indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler for husdyrbesætninger, overført fra lov om dyrlæger til lov om hold af dyr, jf. lov nr. 401 af 21. april 2010 om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. Den oprindelige hjemmel i § 14 i lov om dyrlæger blev i den forbindelse utilsigtet ikke videreført i sin helhed ved udformningen af den nye hjemmelsbestemmelse i lov om hold af dyr, uagtet at

hensigten var at videreføre de eksisterende hjemler i forhold til fastsættelse af regler om både obligatoriske og frivillige sundhedsrådgivningsaftaler.

Det fremgår af lovbemærkningerne til lovforslag nr. L 85 om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr jf. Folketingstidende 2009-2010, A, L 85 som fremsat, side 20, der dannede grundlag for ændringsloven, at reglerne om sundhedsrådgivning i forhold til andre dyrearter end kvæg- og svinebesætninger (i praksis akvakulturanlæg og fåre- og gedebesætninger) ikke berøres af lovforslaget.

Det fremgår således tydeligt af lovbemærkningerne, at det ved lovændringen var hensigten at videreføre hjemlen til at fastsætte regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end svin og kvæg i sin helhed.

2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Som anført ovenfor i afsnit 2.2.1. var det ved revisionen af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr jf. lov nr. 401 af 21. april 2010, hensigten at videreføre de eksisterende hjemler i forhold til fastsættelse af regler om både obligatoriske og frivillige sundhedsrådgivningsaftaler. Det har dog ikke fremgået tydeligt af bestemmelsen i § 34 a i lov om hold af dyr, at der kunne fastsættes nærmere regler om frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for andre dyrearter end kvæg og svin. Med lovforslaget genetableres en klar og tydelig lovhjemmel for fastsættelse af regler om frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for andre dyrearter end kvæg og svin.

2.2.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af det ovenfor beskrevne om rækkevidden af § 34 a foreslås det, at der i § 34 a, stk. 4, som 2. pkt. indsættes en bestemmelse (en præcisering), der genetablerer en klar og tydelig hjemmel, som bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end kvæg og svin herunder om indholdet af sådanne aftaler og om anmeldelse af indgåede aftaler. Sidstnævnte svarer til, hvad der kan fastsættes bestemmelse om for så vidt angår øvrige typer af sundhedsrådgivningsaftaler omfattet af § 34 a.

Den foreslåede bestemmelse er ikke begrænset til specifikke dyrearter i husdyrproduktion, men hensigten er for indeværende, at bestemmelsen skal genetablere en klar og tydelig hjemmel for de eksisterende regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for fåre- og gedebesætninger samt akvakulturanlæg.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører implementeringskonsekvenser for det offentlige.

De foreslåede ændringer, der er beskrevet i afsnit 2.1, vurderes at give positive økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det forventes, at regler, der udstedes med hjemmel i § 34 d, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte, hvilke kvægejendomme, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, og derved kan blive påbudt veterinærfaglig rådgivning med hjemmel i § 34 d, stk. 1, vil medvirke til at nedbringe forekomsten af Salmonella Dublin yderligere på kvægejendomme, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko. Desuden forventes en reduktion i antallet af humane sygdomstilfælde, som vil medføre færre udgifter til sundhedsvæsenet og sygedagpenge mv.

Lovforslaget har i øvrigt ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget, da lovforslaget ikke påvirker borgernes eller virksomhedernes brug af digitale løsninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

De foreslåede ændringer, der er beskrevet i afsnit 2.1, forventes at have begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Dansk Veterinær Konsortium, som er et samarbejde mellem Københavns Universitet (KU) og Statens Serum Institut (SSI), skønner, at der i år 2020 var 50 mælkeleverende og 25 ikke-mælkeleverende ejendomme med kvæg, der havde været i Salmonella Dublin-niveau 2 i mere end 1 år og fortsat havde positive blodprøver. Hvis det lægges til grund, at disse ejendomme, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, har været i Salmonella Dublin-niveau 2 i mindst 1 år og har positive prøver i kalve/dyr i alderen over 3 måneder, jf. overvejelserne i afsnit 2.1.2., ville disse ejendomme principielt kunne blive omfattet af et påbud om veterinærfaglig rådgivning. Der er imidlertid ikke et entydigt svar på, hvor mange af disse ejendomme der reelt vil blive påbudt rådgivning, idet afgørelse om at påbyde rådgivning afhænger af den konkrete situation på den enkelte ejendom. Hvis det antages, at ca. 25 pct. af de 75 ejendomme med særlig smitterisiko vil blive pålagt rådgivning, vil det medføre efterlevelsescostninger for ca. 0,2 mio. kr. i 2022 i dyrlægeudgifter for erhvervet (typisk den besætningsansvarlige). Hvis det antages, at 50 pct. af

ejendommene vil blive pålagt rådgivning i 2022, vil efterlevelsescostningerne stige til ca. 0,4 mio. kr. per år. Det betyder, at der vil være yderligere øvrige efterlevelsescostninger i form af dyrlægeudgifter for erhvervet på 0,1-0,3 mio. kr. til sammenligning med de hidtidige omkostninger efter den gældende definition af kvægejendomme, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko.

Hvis man lægger den påtænkte definition af særlig smitterisiko til grund som beskrevet i afsnit 2.1.2., kan udmøntningen af den pålagte veterinærfaglige Salmonella Dublin-rådgivning koste det samlede erhverv mellem 0,2 og 0,4 mio. kr. om året i form af dyrlægeudgifter. Hertil bemærkes, at forskning fra Københavns og Aarhus Universitet har vurderet, at den forventede økonomiske gevinst for erhvervet i den samlede indsats for at udrydde Salmonella Dublin kan estimeres til 23-28 mio. kr. Lovforslaget i sig selv udgør imidlertid alene et element i den samlede indsats.

Det vurderes, at ændringen, som foreslået i afsnit 2.2, ikke i sig selv vil indebære økonomiske konsekvenser, idet der alene er tale om en præcisering.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. Det bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil indebære administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil indebære klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil indebære miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2021

til den 30. juli 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

A/S Mortalin, A/S Mortalin, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Alternativfondet, ANIMA, Anticimex, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Forbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bech Food – DinFødevarekonsulent, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Kaffe og The/Kaffe og Te importørforeningen, Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT, Bryggerforeningen, Bureau Veritas Denmark, Center for Miljø og Toksologi på DHI Vand - Miljø – Sundhed, Chem Trust, Comida Fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Agro, Danish Seafood Association (DSA), Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks civile Hundeførerforening (DcH), Danmarks Farve- og Lakindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Akvakultur, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Kennel Klub, Dansk Planteværn, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Rideforbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Veterinær Konsortium-KU, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Fugleforeninger, Danske Kartofler, Danske Lammeproducenter, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA – Nationalt, Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, Deanfood ApS, Den Danske, Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrlægeforening (DDD), Det Danske Fjerkræråd (JNL), Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, DHI A/S, Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DinSmiley, DOSO-DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, DTU-Fødevareinstituttet, DTU-Veterinærinstituttet, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Velfærd, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Branche-koden ApS, ECSCOM, EFSA – Effektiv Food Safety Advise, Erhvervsstyrelsen, Elite-smiley, EMCON, eSmiley, Eurofins

Steins Laboratorium A/S, Faglig Fælles Forbund 3F, Fair Dog, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Food Consult Nordic, Food Diagnostics ApS, Foodcare, FoodEfficiency, Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse (FES), Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Frit Fjerkræ, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Frie Bønder Levende Land, FS-C.dk (Food Safety Consult), Fødevarer og Egenkontrol, Fiskeristyrelsen, Fødevaredanmark, FødevareExperten, Fødevaregruppen, Fødevarekonsulenten, Fødevarepaletten ApS, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), Giftforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Grønlands Selvstyre, Hatting-KS A/S, Haveselskabet, HELSAM, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, Horesta, Højmarkslaboratoriet A/S, International Transport Danmark, ISI Food Protection, Justitsministeriet, Kantinelandernes Landsklub, Kelsen Group, KGH CUSTOMS SERVICES Danmark, KGH CUSTOMS SERVICES Sverige, Kliniske Diætister, København Fur, Kommunernes Landsforening, Kontrolgruppen, Kosmetik- og hygiejnebranchen, Kost & Ernæringsforbundet, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kraftvaerk Foodtech ApS, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landbrugsstyrelsen, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex ApS, Lægeforeningen, Lægemiddelstyrelsen, Maistic, Bio Group, Marine Ingredients, Marine Ingredients, Mejeriforeningen (ddb), Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, Ninkovich Consult ApS, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nordic Petfood Association (NPFA), Nyt Hesteliv, Nævnenes Hus, Nærbutikernes Landsforening, OASA, Ostehandlerforeningen for Danmark, Pernod Ricard Denmark, Plantebranchen, Plastindustrien i Danmark, QFish, QMS – Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Salling Group, SAMMARK, SEDAN, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning ApS, Smiley-One, SPF-Danmark, Skatteministeriet, Statens Seruminstitut (SSI), Statsministeriet, Stop Spild Af Mad, Sundhedsrådet, Styrelsen for Patientsikkerhed, Styrelsen for Videregående Uddannelser, Sundhedsstyrelsen, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, Toldstyrelsen, VAREFAKTA, Videncenter For Svineproduktion, VikingGenetics, ViNordic – Veterinary Industry Nordic, World Animal Protection Danmark, WWF Verdensnaturfonden, Würtz QA og Økologisk Landsforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nedbringelse af salmonella-forekomst på ejendomme med særlig Salmonella Dublin-smitterisiko forventes at give en reduktion af humane sygdomstilfælde og derfor give færre udgifter til sundhedsvæsenet og sygedagpenge mv.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den forventede erhvervsøkonomiske gevinst for erhvervet i den samlede indsats for at udrydde Salmonella Dublin kan estimeres til 23 til 28 mio. kr. Lovforslaget udgør imidlertid kun ét element.	De foreslåede ændringer forventes at kunne koste det samlede erhverv mellem 0,2 og 0,4 mio. kr. årligt i dyrlægeudgifter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede administrative konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om hold af dyr § 34 a indeholder bemyndigelsesbestemmelser i henhold til hvilke, ministeren kan fastsætte regler om indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler for husdyrbesætninger, både obligatoriske og frivillige aftaler. Bemyndigelsesbestemmelserne indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler for svine- og kvægbesætninger og for besæt-

ninger med andre dyrearter end svin og kvæg, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Det foreslås, at det i § 34 a, stk. 4, som 2. pkt. indsættes en bestemmelse (en præcisering), der genetablerer en klar og tydelig hjemmel til ministeren til at kunne fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå en sundhedsrådgivningsaftale for besætninger med andre dyrearter end dem der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

Hensigten med forslaget er at præcisere, at ministeren kan

fastsætte regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for besætninger med andre dyrearter end svin og kvæg.

Den foreslåede bestemmelse (præcisering) vil ikke være begrænset til specifikke dyrearter i husdyrproduktionen, men det er indtil videre hensigten, at bestemmelsen skal genetablere en klar og tydelig hjemmel for de eksisterende regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler i bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for fåre- og gedebesætninger og bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for akvakulturanlæg.

Den foreslåede præcisering indebærer ikke ændringer i den nugældende ordning for sundhedsrådgivningsaftaler. Reglerne om sundhedsrådgivningsaftaler, som er udmøntet i en række bekendtgørelser for besætninger med svin, kvæg, får og geder, mink og akvakulturanlæg, påtænkes ikke ændret på baggrund af den foreslåede præcisering, der alene har til formål at sikre en klar og tydelig hjemmel for fastsættelse af regler om indgåelse af frivillige sundhedsrådgivningsaftaler for andre dyrearter end svin og kvæg.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 2

Det fremgår af lovens § 34 d, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko.

Det er den besætningsansvarlige, som kan blive påbudt veterinærfaglig rådgivning, hvis dennes kvægejendomme udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko. En besætningsansvarlig er den person, der i det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) er registreret som bruger af besætningen. Hvis der ikke er registreret en bruger, er det ejeren af besætningen, der er besætningsansvarlig.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.

Der foreslås en ændring af lovens § 34 d, stk. 1, ved, at ordet »særlig« indsættes efter »der udgør en«.

Formålet hermed er at tydeliggøre, at påbudsbestemmelsen er møntet på ejendomme med besætninger af kvæg, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko og ikke enhver smitterisiko.

Til nr. 3

Det fremgår af lovens § 34 d, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin-smitterisiko.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.

Det foreslås, at der i § 34 d indsættes et nyt stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ejendomme med kvæg der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko. Det gældende stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i sammenhæng med begrebet »særlig Salmonella Dublin-smitterisiko«, jf. ændringen i lovforslagets nr. 2. Formålet med ændringen er, at ministeren får hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, hvilke ejendomme med kvæg der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko.

Definitionen af hvilke kvægejendomme, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitterisiko, vil blive fastsat ud fra en faglig vurdering.

Den foreslåede § 34 d, stk. 2, vil opfylde behovet for, at definitionen i bekendtgørelsesform kan tilpasses efter den aktuelle situation på området med Salmonella Dublin i takt med, at ny og relevant viden på området bliver tilgængelig.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2022

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da lov om hold af dyr ikke gælder for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om hold af dyr jf. lovebekendtgørelse nr. 330 af 2. marts 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 34 a, stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætninger</p> <p>med andre dyrearter end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale</p> <p>indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.</p>	<p>1. I § 34 a, stk. 4, indsættes som 2. pkt: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå en sundhedsrådgivningsaftale for besætninger med andre dyrearter end dem der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.</p>
<p>§ 34 d, stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin-smitteisiko.</p>	<p>2. I § 34 d, stk. 1, indsættes efter »der udgør en«: »særlig«.</p>
	<p>3. I § 34 d indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ejendomme med kvæg, der udgør en særlig Salmonella Dublin-smitteisiko.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
	<p>Loven træder i kraft den 1. januar 2022.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>